

Gaura Vānī

srpen
2011

ŠRÍ ŠRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH

Všechna sláva Šrí Guruovi a Šrí Gauráňgovi!

*narottama bada dukhi natha more kara sukhi
tomara bhajana sankirtane
antaraya nahi jaya ei ta parama bhaya
nivedana karon anuksana*

Ó Pane, Naróttama Dása je velmi nešťastný. Prosím, inspi-
ruj mě k provádění *sankírtanu* a učiň mne tak šťastným. Vel-
mi se bojím, že nebudu schopen překonat překážky na cestě
oddanosti. Proto se k Tobě neustále modlím.

Šríla Naróttama Dása Thákura (Šrí Prema Bhakti-čandriká)

Jak správně použít hněv?

Hněv bychom měli použít proti těm, kteří jsou závistiví vůči oddaným. To je specifická část oddané služby. Nedostatek hněvu vůči rouhačům je neomluvitelný. Nicméně musíme vědět, kdo ve skutečnosti oddaným závidí. Ti, kteří neslouží Nejvyššímu Pánovi, který je Nadduší a nejblaženějším přítelem všech živých bytostí, nejenže nezískají žádný prospěch, ale svou závistí vůči Krišnovi a Vaišnavům na sebe přivolají potíže. Takoví lidé jsou označováni za závistivé a my bychom jim neměli prokazovat milost. Tito lidé jsou opojeni uctíváním materialistů. Měli bychom je jak ignorovat, tak proti nim použít hněv.

Avšak ještě před tím bychom měli vidět, zdali my sami nejsme vůči oddaným závistiví, zdali my sami skutečně sloužíme Krišnovi. Anebo, pod záminkou služby Krišnovi, sloužíme něčemu jinému? Nakolik jsme ke Krišnovi připoutaní? Snažíme se užívat si objekty, jež jsou určeny pro Krišnův požitek?

Myslím, že moje k požitku tíhnoucí tělo je prudce závistivé vůči Krišnovi a Jeho oddaným, protože místo toho, abych myslel na Krišnova lotosová chodidla a na Jeho štěstí, se horlivě starám o dosažení vlastního štěstí, pomlouvání ostatních a všude hledám chyby. Sám na sebe však ani nepohlédnu. Jsem takový rouhač, páchající přestupky vůči chodidlům oddaných, že bych měl použít hněv nejdříve proti sobě. Jsem tak závistivý vůči oddaným, že bych se měl pro svoji očistu bít botami. Potom mohu dát příklad ostatním a upřímně se zaměstnat ve službě Harimu, Guruovi a Vaišnavům. Musím si neustále připomínat, že kromě mě Hariho uctívají všichni. Já Ho nejsem schopen uctívat. Také bych si měl připomínat, že mohu každým okamžikem zemřít.

Takže nejdříve bychom měli použít hněv proti vlastním hříšným sklonům, jako jsou naše touhy po profitu, po tom aby nás někdo zbožňoval, touha po poctě a naše sklony podvádět ostatní. Nejdříve musíme napravit sami sebe. Jinak není možné napravit ostatní. Potom bychom měli napravit ty, se kterými máme vztah, kteří závidí duchovnímu mistrovi a Krišnovi, a kteří nás stahují k hmotnému požitku tím, že nás svádějí. To je tajemství úspěchu.

Absolutní versus relativní

Šríla Bhakti Rakšak Šrídhar Dév-Gósvámí Mahárádža

Musíme být zaměřeni na svůj cíl. Drónáčárja byl učitelem bojového umění, *astra-guru* Pándavů. Jednoho dne, když zkoušel své žáky, připevnil napodobeninu ptáka na vrcholek stromu. Jednoho po druhém z bratrů vyzval, aby si stoupli dopředu a zamířili.

Judhištira byl první. Drónáčárja mu řekl: „Soustřed se, abys zasáhl tohoto ptáka. Jsi připraven?“

„Ano.“

„Co vidíš?“

„Vidím ptáka.“

„Nic jiného?“

„Ano. Vidím i vás všechny.“

„Jdi pryč.“ Poté přišel další z bratrů. Drónáčárja mu řekl: „Zasáhni oko ptáka. Musí ho zdobit tvůj šíp. Zamiř. Co vidíš?“

„Ptáka.“

„Nic víc?“

„Ano. Vidím strom.“

„Ó, jdi pryč.“

Poté vybral Ardžunu. Drónáčárja mu řekl: „Připrav se.“

„Ano můj pane, jsem připraven.“ „Vidíš ptáka?“

„Ano, vidím.“

„Strom?“

„Ne.“

„Celého ptáka?“

„Ne.“

„Co vidíš?“

„Pouze hlavu.“

„Celou hlavu?“

„Ne.“

„Co vidíš?“

„Pouze oko.“

„Nic jiného nevidíš?“

„Nic jiného nevidím.“

„Ano, můj chlapče. Vystřel!“

Takto bychom měli vidět cíl našeho života - dělej nebo zemři. Mohou nastat různé děsivé podmínky, avšak mě nezastraší. Dokonce i když se bude osoba z mých vlastních řad jevit jako můj nepřítel, na tom nezáleží. Jedině On je mým vlastním. A On nemůže tolerovat, že by někdo jiný měl být Jeho partnerem. On je Absolutní. Je absolutním vlastníkem mne. Netoleruje žádné partnerství. Takto musím kráčet tam, kam mě mé duchovní svědomí vede. Vůlí Boha mohou být přátelé obráceni na nepřátele. Nepřátelé mohou být obráceni na přátele, ale já se musím držet svého ideálu. Jestliže jsem progresivní povahy, pak musím zamítat a znovu začínat. Tomu se na naší cestě realizace nemůžeme vyhnout.

Tak, jako ve škole, ne všichni projdou; někteří propadnou, a poté se musíme setkat s novými spolužáky. Znovu pokročíme a znovu máme nové spolužáky, a staří spolužáci

mohou zaostávat. To je úplně přirozené. To ale neznamená, že k nim budeme nevraživí. Máme k nim sympatie. Snažíme se jak nejlépe umíme, abychom jim pomohli. Ale i přesto se stává, že to nemůžeme změnit. Taková je povaha duchovního života. Čili, mezi absolutními a relativními principy dochází neustále ke srážce. Zdá se, jakoby spolu bojovali, avšak absolutní by měl být přijat a relativní by měl být obětován.

Mentální vězení

I přesto je relativní potřebné. Chlapec musí vložit svou víru ve svého učitele základní školy, jinak nepokročí. Neměl by si myslet, že vše, co ho učitel učí je falešné, nebo nízké. Když povyroste, přijme dalšího učitele kvůli vyššímu vzdělání, to ale neznamená, že předchozí učitel by měl být opomenut či haněn. Cokoliv je blízké tomu, co nám dal náš Gurumahárádža, cokoliv nás bude dále poučovat, a cokoliv nám pomůže porozumět jasněji tomu, co jsme slyšeli od našeho Gurumahárádži, musí být pro náš vlastní zájem přijato.

Neboť co jsem jinak získal z vězení své mysli prostřednictvím učenosti? Bůh není konečnou věcí. Je nekonečný. Do jisté míry jsem Ho uvěznil v cele svého mozku, mám se snad držet jen toho? Co je to? Je má realizace živou věcí anebo mrtvou? Je zde nějaký růst? To, co jsem obdržel od mého duchovního mistra - může to růst? Anebo je to u konce?

Dosáhl jsem neomezený standart, ve kterém nemohu dále pokročit?

Jestliže někdo říká, že dosáhl takového standartu, že nemá co by dále realizoval, poté mu vzdáme poklony z dálky. Tohle neuctíváme. Jestliže si někdo myslí, že je u konce, že dosáhl dokonalosti – nenávidíme to! Dokonce i *áčárja* by se měl považovat za studenta, a ne za profesora, který vše dovršil. Člověk by se měl vždy považovat za bona fide studenta. Přišli jsme, abychom zrealizovali nekonečné, ne nějakou konečnou věc. A tento boj mezi konečným a nekonečným poznáním bude vždy pokračovat.

Měli bychom si myslet, že to, čemu jsme porozuměli je absolutní? Ne. Nejsme na konci s poznáním. Musíme si uvědomovat následující; Brahma samotný říká: „Jsem zcela oklamán Tvou silou, Pane. Jsem nikde.“ Každý, kdo přišel do spojení s Nekonečným, nemůže než říct: „Jsem nic.“ To by měl být důležitý bod. Autor největšího Písma Gaudíja Vaišnavů, Šríla Krišnadása Kavirádža Gósvámí praví: *purisera kita haite muni sei laghista* „Jsem nižší než červ ve výkalech.“ Tento jeho výrok myslí zcela upřímně. Měli bychom se stydět vyjádřit náš negativní charakter, náš negativní pokrok, jenž je skutečným bohatstvím žáka? Jelikož nám ukázal takový negativní charakter, padáme k jeho chodidlům. A když někdo říká: „Dovršil jsem veškeré poznání. Bůh, Čaitanja, je můj žák,“ měl by být zastřelen jako největší nepřítel jakého je možné na světě najít!

Argumenty ti nepomohou

Óm Višnupáda Šrí Šrímad Bhakti Vaibhava

Purí Gósvámí Mahárádža

*nayam atma-pravacanena labhyo
na medhaya na bahuna srutena
yam evaisa vrnute tena labhyas
tasyaisa atma vivrnute tanum svam*

„Svrchovaného Pána nelze dosáhnout žádným množstvím odborných výkladů, přemýšlením, vysokou inteligencí, či dlouhodobým nasloucháním. Dosáhne Ho pouze ten, koho si On sám vyvolí. Takové osobě se vyjeví.“ (Mundaka Upanišad 1.2.23)

Átmu nelze pochopit metodou argumentů. Diskutování ti nepomůže, protože mu není konce. Jedni říkají „ano,“ jiní tvrdí „ne,“ a zase naopak. Takto se nacházejí v neustálém kontrastu. Tento boj tu bude navěky, není mu konce. Logikou se závěru dobrat nelze. Nemůže nám pomoci k pochopení *Paramátmy*. Dokonce ani vysoká inteligence nám k Jeho pochopení neposlouží, stejně jako lingvistika, nebo znalost západních a východních filozofií. Ne!

Kdo je tedy schopen Ho chápat? Pouze ten, kdo se odevzdal. Ten, kdo cítí, že Ho není schopen poznat na základě vzdělání, mentálním úsilím, empirickým poznáním či vze-

stupnou metodou. Smím Ho poznat pouze tehdy, když mi udělí Svoji milost. Pokud se Mu odevzdám, potom mi požehná a já Ho budu moci vnímat. Jiné cesty není!

Naše situace se podobá tomu, jako by nás smetla vlna. Představte si, že vás naneštěstí pohltila vlna. Jak se z ní dostat ven? Musí přijít nějaká pomoc z venku. Někdo ti musí hodit provaz nebo žeb-

řík, aby ti pomohl ven. S pomocí někoho z venku se z toho můžeš dostat, ale vlastním úsilím se ti to nepodaří. Může se ti to podařit do určité míry, ale potom se znovu potopíš. Pokud však přijmeš pomoc od někoho zvenku, pak se z toho dostaneš. Obojí je důležité – obdržet nabídku k pomoci, a také se této pomoci chopit. Musíš přijmout pomoc tak, jak nám káže naše zjevená Písma.

*tad viddhi pranipatena pariprasnena sevaya
upadeksyanti te jnanam jnaninas tattva-darsinah*

„Snaž se učit pravdě tak, že se obrátíš na duchovního mistra. Odevdej se Mu, pokorně se Ho dotazuj a vykonávej službu u Jeho lotosových chodidel. Seberealizo-

vaná duše ti může předat poznání, jelikož vidí pravdu.“
(BG 4.34)

Musíš se odevzdat svému duchovnímu mistrovi. Potom se musíš zbavit svých pochybností. Za jakým účelem se ho dotazovat? Pouze proto, abys sloužil, ne abys s ním diskutoval. Uspokojíš-li Gurua svojí službou, pomůže ti vyřešit tvoje otázky.

Odevzdáme-li se osobě, která zná pravdu, vysvětlí nám jak praktikovat, jak se zbavit pochyb a jak na naší cestě pokročit. Taková osoba ti řekne: „Tohle není něco, na co bych přijel já sám. Je to cesta, po, které kráčeli moji předchůdci. Budeš-li mne následovat, učiní tě to šťastným.“

Nímáj vyzývá Muráří Guptu

*Šrí Čaitanja Bhágavata, Ádi-khanda, 10. kapitola
Šríla Vrindávana Dása Thákura*

Všechna sláva Šrí Gauračandrovi, Pánu všech pánů!
Všechna sláva Nitjánandovu milovanému Pánovi,
Jehož podoba je věčná. Všechna sláva strážci brány,
Pánu Góvindovi. Pane, prosím, pohlédni milostivě na živé
bytosti. Všechna sláva Džagannáthovu synu, králi *bráhmanů*.
Všechna sláva všem Tvým oddaným.

Všechna sláva Pánovým lotosovým očím, jež jsou oceány milosti. Pane, prosím, požehnej mi, aby se moje mysl pohroužila do Tvojí slávy. Moji milí bratři, prosím vyslechněte témata o Šrí Čaitanjovi v této *Ádi-khandě*, kde jsou popisy Pánových školních zábav. Takto se Šrí Gaurasundara během Své přítomnosti v Navadvípu zaměstnával dnem i nocí studiem. Po ranních rituálech šel Pán Tridasu spolu se Svými spolužáky do školy. Pán sedával v Gangadásově třídě a neustále se zaměstnával diskuzí. Pán vždy zvítězil nad argumenty kohokoliv, kdo nesouhlasil s Jeho výklady. Po hodině seděl Pán uprostřed svých přátel a pokračoval v debatě. Muráří Gupta se o Pánovy diskuse nezajímal, a proto ho Pán chtěl vyzvat. Nímáj nosil oděv jako *sanjásí* a seděl v pozici *virasana*. Byl potřený pastou ze santálového dřeva a ozdobený *tilakem*. Záře Jeho krásných zubů předčila záři perlového náhrdelníku. Ve Svém svěžím mládí, ve věku šestnácti let, uchvátila krása Šrí Gaurángy dokonce i Amora. V poznání předčil Brihaspatiho, duchovního mistra polobohů.

Pán škádlil a vyzýval ty, kteří studovali na vlastní pěst: „Podívejme se, kdo je natolik inteligentní, aby vyvrátil Moje závěry? Někteří studenti neznají dokonce ani pravidla spolek, a přesto jsou spokojeni se studiem na vlastní pěst. Tak se z nich nakonec stanou blázni, protože nepřijímají pomoc od někoho znalého.“ Když Muráří Gupta slyšel Nímájova provokativní prohlášení, nic neříkal a pokračoval ve své práci. I když byl Pán rád, že Jeho služebník zůstal zticha, přesto ho nepřestal napadat. Řekl: „Ó doktore, proč tady studuješ?

Raději bys měl jít sbírat nějaké listy a bylinky k léčení nemocných. Literaturu o gramatice je velmi obtížné pochopit, nezmiňuje nic o hlenu, žluči nebo zažívacích potížích. Co se naučíš studiem na vlastní pěst? Raději běž domů a uzdravuj nemocné.“ Muráří Gupta je od přírody drsné povahy, neboť je expanzí Pána Rudry. Přesto se na Višvambharu nehněval. Odpověděl: „Vážený a respektovaný pane, proč jste tak pyšný? Proč všechny vyzýváte? Neodpověděl jsem vám snad na vaše otázky o *sútře*, *vritti*, *pandži* nebo *tice*? Ještě jste se mě nezeptal, a už tvrdíte, že nic nevím. Jste respektovaný *bráhmana*, co více mohu říci?“ Pán řekl: „Tak mi řekni, co ses dnes naučil.“ Když pak začal Muráří se svými výklady, Pán mu je okamžitě vyvracel. Muráří předložil jedno vysvětlení a Pán zase jiné, avšak jak Pán tak ani služebník nemohli porazit jeden druhého. Pánovou milostí byl Muráří Gupta velkým učencem. Proto Pána těšilo naslouchat jeho výkladům. Spokojený Pán se Svojí lotosovou rukou dotkl Murářího těla a Murářího naplnila extáze.

Muráří Gupta si pomyslel: „On určitě není obyčejným člověkem. Může mít snad běžný smrtelník takové znalosti? Pouhým Jeho dotekem se moje tělo naplnilo extází. Proč bych se měl stydět studovat pod Jeho vedením? V celém Navadvípu není nikdo chytřejší než On.“ Takto uspokojen, velký lékař řekl: „Poslouchejte Višvambharo, od této chvíle se stávám vašim studentem.“ Po tomto příjemném střetnutí mezi Pánem a Jeho služebníkem, se šel Nímáj se Svými přáteli vykoupat do Gangy. Po koupeli odešel Pán domů. Tak

si Nejvyšší Pán užíval studentského života. Pán otevřel Svoji vlastní školu v domě nejšťastnějšího Mukundy Sandžaji. Jeho syn, Purušóttama Sandžaja, který měl rovněž velkou oddanost k Pánovi, se stal Pánovým studentem. Na dvoře toho domu byla velká Čandi-mandapa. Tato hala mohla pojmout mnoho studentů. Pán Gauránga, král bráhmanů, rozdělával studenty do skupin a v této hale je učil. Nímáj předkládal různá vysvětlení a argumenty, když se neustále posmíval ostatním učitelům. Pán řekl: „Ve věku *Kali* může získat titul *Bhatáčárja* i ten, kdo nezná ani pravidla spojek. Když vyvrátí má vysvětlení, pak je budu přijímat jako skutečné *Bhatáčárji* a *Mišry*.“

Tímto způsobem si Pán Vaikunthy radostně užíval života učence, a přece Ho žádný z Jeho služebníků nemohl poznat. Když matka Šací zpozorovala u svého syna první příznaky dospělosti, začala plánovat Jeho svatbu. V Navadvípu žil jeden kvalifikovaný *bráhmana* jménem Vallabháčárja, který byl stejný jako Mahárádža Džanaka. Jeho dcera se zdála být zosobněnou Lakšmí. *Bráhmana* pro ni neustále hledal kvalifikovaného manžela. Když se šla Lakšmí jednoho dne vykoupat do Gangy, setkala se tam řízením osudu s Gauračandrou. Když Gauračandra poznal svoji milovanou Lakšmí, usmál se na ni a ona se v mysli poklonila Jeho lotosovým chodidlům.

Bhagavad-gítá

Sárártha-varšíní-tiká

komentář Šríly Višvanátha Čakravartího Thákury,
který zavlažuje svým esenciálním významem
s výkladem Šríly Bhakti Sádhy Muni Mahárádži

Bhagavad-gítá 2.29

*avyaktādīni bhūtāni vyakta-madhyāni bhārata
avyakta-nidhanāny eva tatra kā paridevanā*

Někteří pohlíží na duši s úžasem, další o ní s úžasem hovoří a jiní o ní s úžasem naslouchají. Ať už o ní někdo naslouchá, mluví, nebo se na ni dívá, přesto ji vůbec nikdo nezná.

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: „Jakou úžasnou věc to popisuješ! A co je ještě úžasnější, že ačkoliv jsi mě osvítil, moje nedostatečná schopnost rozlišovat nezmizela.“

„Ano *átma* je vskutku úžasná.“ Potom Pán říká tento verš. Slovo *enam* v tomto verši vyjadřuje duši stejně jako tělo a kombinaci obou – celý svět.

Bhagavad-gítá 2.30

dehī nityam avadhyo 'yaṁ dehe sarvasya bhārata

tasmāt sarvāṇi bhūtāni na tvaṁ śocitum arhasi

Ó Bhárato, duše v tělech všech živých bytostí, nemůže být nikdy usmrcena. Proto bys pro žádnou bytost neměl naříkat.

„Mluv proto jasně. Co bych měl dělat a co ne?“ „Nenaříkej, bojuj.“ Toto vysvětluje Krišna ve dvou verších.

Šríla BS Muni Mahárádža: Studovat Bhagavad-gítu je třeba pod vedením *bhakty*, který se ji učil od svého duchovního mistra. K tomu, abychom pochopili Gítu s čistou myslí, nám Šrí Čaitanja Maháprabhu dal určitý proces, s nímž lze dosáhnout duchovního vědomí.

*harer nama harer nama harer nama eva kevalam
kalau nasty eva nasty eva nasty eva gatir anyatha*

Bhagavad-gitá 2.31

*sva-dharmam api cāveksya na vikampitum arhasi
dharmyād dhi yuddhāc chreyo 'nyat kṣatriyasya na vidyate*

Zvažující svou vlastní povinnost, by ses neměl ničeho obávat. Pro bojovníka není nic lepšího než bojovat pro *dharmu*.

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: Protože duše ne-

může být zničena, neměl by ses obávat zabíjení. Uvažujíc z hlediska určité povinnosti (neboť není nic lepšího než bojovat pro *dharmu*) bys neměl mít strach. To vyjadřují tyto dva verše (30, 31).

***Bhagavad-gítá* 2.32**

*yadṛcchayā copapannam svargadvāram apāvṛtam
sukhinah kṣatriyāḥ pārtha labhante yuddham iḍṛśam*

Šťastní jsou válečníci, kterým se naskytne možnost bojovat v takové bitvě, která otevírá bránu do nebe.

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: A co víc, dokonce ti, kteří v bitvě zemřou, dosáhnou většího štěstí než vítězové. Tím, že zabiješ Bhíšmu a ostatní, je učiníš šťastnějšími. Dokonce i bez praktikování *karma* jógy může člověk bez potíží (*apavrtam*) skrze bitvu dosáhnout nebe (*svarga*).

***Bhagavad-gítá* 2.33**

*atha cet tvam imam dharmyam saṅgrāmam na kariṣyasi
tataḥ sva-dharmam kīrtim ca hitvā pāpam avāpsyasi*

Pokud se této spravedlivé války nezúčastníš, čímž se vzdáváš své povinnosti a slávy, sklidiš pouze hřích.

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: Ve čtyřech verších je popsána chyba při vykonávání opaku.

Bhagavad-gítá 2.34

*akīrtim cāpi bhūtāni kathayiṣyanti te'vyayām
sambhāvitasya cākīrtir maraṇād atiricyate*

Neustále budou hovořit o tvé hanbě. Pro člověka, který zastává významnou pozici, je potupa horší než smrt.

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: *Avyayam* znamená „neustále.“ *Sambhavitasya* znamená „zastávající významnou pozici.“

Bhagavad-gítá 2.35

*bhayād raṇād uparataṁ manisyante tvāṁ mahā-rathāḥ
yeṣāṁ ca tvāṁ bahu-mato bhūtvā yāsyasi lāghavam*

Velcí bojovníci, kteří si tě vysoce cenili, tebou budou pohrdat a budou si myslet, že jsi opustil bitvu ze strachu.

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: Ti, kteří si tě vysoce váží jako válečníka, ba dokonce i jako nepřítele, ti přestanou vzdávat úctu, pokud opustíš bitvu. *Mahārathové* (bojovník schopný bojovat proti deseti tisíci válečníků) jako Durjódhana si budou

myslet, že jsi uprchl z bitevního pole ze strachu. O *kšatrijovi*, který opustil pole, si nebudou myslet nic jiného, než že utekl ze strachu. Silná pouta přátelství nebudou brát v úvahu.

Bhagavad-gítá 2.36

*avācya-vādāms ca bahūn vadiṣyanti tavāhitāḥ
nindantas tava sāmārthyam tato duḥkhataram nu kim*

Budou o tobě říkat mnoho nepěkných slov a kritizovat tvoje schopnosti. Co může být bolestivějšího?

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: Budou o tobě mluvit jako o zbabělci.

Bhagavad-gítá 2.37

*hato vā prāpsyasi svargam jivā vā bhokṣyase mahīm
tasmād uttiṣṭha kaunteya yuddhāya kṛta-niścayaḥ*

Budeš-li usmrcen, dosáhneš *svargy*. Zvítězíš-li, budeš si užívat *Zemi*.

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: „Moje vítězství není v této bitvě jisté. Proč mě tedy pobízíš k této válce?“ Krišna odpovídá v tomto verši.

Bhagavad-gítá 2.38

*sukha-duḥkhe same kṛtvā lābhālābhau jayājayau
tato yuddhāya yujyasva naivam pāpam avāpsyasi*

Buď vyrovnaný a bojuj bez ohledu na štěstí a neštěstí, zisk nebo ztrátu, vítězství či porážku. Tak na sebe neuvalíš žádný hřích.

Šríla Višvanátha Čakravartí Thákura: „Tvoje bojování je ve všech ohledech aktem *dharmy*. Jestliže se bojíš, že to vytvoří hřích, Já jsem ti ukázal, že to nebude příčinou hřichu. Proto bojuj.“

Vyrovnaný ve štěstí i neštěstí, jež jsou zapříčiněny ziskem a ztrátou, jako jsou zisk či ztráta království, které jsou obatem zapříčiněny vítězstvím nebo porážkou ve válce, skrze mysl jež dokáže rozlišovat, srozuměný s tím, že jsou si oba výsledky rovny a vyzbrojený tímto poznáním, na sebe neuvalíš žádný hřích. To bude řečeno později:

„Člověka se nedotkne hřích, stejně jako se lotosového listu nedotkne voda.“ (BG 5.10)

Následuj a praktikuj

Šrīla Bhakti Sádha Muni Mahárádža

Ti, kteří se věnují *sádhaně bhakti*, by se měli vyvarovat deseti druhům přestupků.

*navirato duscaritan nasanto nasamahitub
nasanta-manaso vapi prajnanenaninam apnuyat*

„Kdo se nevyhýbá hříšným činům, kdo není pokojný, kdo nejedná se vši vážností a pílí a jehož srdce je rozrušeno, ten nemůže dosáhnout Nejvyššího Pána ani velkým rozumovým úsilím.“ (Katha Upanišad 1.2.24)

Pokud chceme udělat pokrok na duchovní cestě, musíme žít se světci, *sádhu*. *Sádhu* je ten, kdo dokáže vnímat Nejvyššího Pána svými duchovními smysly. *Sádhuové* jsou neustále ponořeni v oddané službě Nejvyššímu Pánovi. Pro nás je ale nemožné Pána vidět, slyšet, dotknout se Ho či s Ním navázat jakékoliv jiné spojení. On je totiž *Adhokšadža*, nad rámcem vnímání našich hmotných smyslů. Jak tedy můžeme sloužit někomu, kdo nám není znám? Jak Ho můžeme poznat? V Písmech je uvedeno, že tato možnost se nám nabízí jedině prostřednictvím společnosti *sádhuů*, tedy těch bytostí, které mají spojení s nadsvětskou sférou. Také se doporučuje vyhýbat se společnosti materialistů.

*varam huta-vaha-jvala panjarantar-vyavasthitih
na sauri-cinta-vimukha-jana-samvasa-vaivasamam*

„I kdyby byl snad někdo nucen žít v železné kleci nebo uprostřed spalujícího ohně, měl by tuto pozici přijmout spíše nežli život s neoddanými, kteří se zcela staví proti Pánově svrchovanosti.“ (Katyayana-samhita)

Toto je základní vědomost pro ty, kteří chtějí dosáhnout Toho, jemuž vše patří. Dále je řečeno:

*soka-marsadibhir bhavair akrantam yasya manasam
katham tasya mukundasya sphurti-sambhavana bhavet*

„Není možné, aby se Pán Krišna zjevil v srdci toho, jehož srdce je přemoženo nářkem a hněvem.“ (Padma Purána)

Ti, kteří jsou plní zloby, nechápou, že vše co se děje, je pod kontrolou vyšších energií. Je to reakce za naše činy z minulosti. Naopak někdo, kdo chápe, že to, co se děje – ať už dobré či špatné - je následkem jeho předešlých činností, ten nenaříká ani se nezlobí. Je důležité nám neustále připomínat, co je realita a co je pouhá iluze. Je třeba vědět, jaký je smysl života. „Kdo jsem? Proč jsem tady? Kam jdu?“ Tyto otázky si nekladou zvířecí povahy, pravdu hledají jen ti přemýšliví. Jak bychom si tedy měli počínat?

*man-mana bhava mad-bhakto mad-yaji mam namaskuru
mam evaisyasi satyam te pratijane priyo si me*

„Mě oddán, věnuj Mi svoji mysl. Nabízej Mi předměty a uctívej Mě jimi. Vzdávej Mi úctu. Takto ke Mně bezpochyby dospěješ. Slibuji ti to, jelikož ty jsi Mi nejdražší.“(BG 18.65)

I materialisté nám v dnešní době tímto způsobem neustále připomínají, co máme dělat. Musí nás držet v hmotném vědomí. Současná propaganda nás pobízí k práci. Ti, co mají dobrou práci, jsou na této planetě považováni za šťastné. A jak potom naložit s penězi? Reklamní agenti nám už připomenou, jaké jsou naše potřeby, jak máme žít, jak přemýšlet, jak si užívat. Jsou to totiž vojáci *Kali-jugy*. Ale ti, kteří se upřímně dotazují, naleznou odpověď. Najdou cestu vedoucí z iluze do skutečného života! Upřímnost je nejdůležitější kvalitou pro duchovní život. Kdo není upřímný, bude podveden. Pokud pochopíme, že vše v tomto světě je dočasné, budeme se snažit najít z tohoto vězení cestu ven. Naše pravé já je pokryto mnoha vrstvami. Od nejhrubší k jemným a jemnějším. Ve Šrímad Bhagavad-gítě Pán Krišna řekl Ardžunovi:

*bhumir apo ,nalo vayuh kham mano buddhir eva ca
ahankara itiyam me bhinna prakrtir astadha*

„Země, voda, oheň, vzduch, éter (a jejich smyslové objekty), mysl, inteligence, falešné ego (s deseti smysly a *mahat-tattvou*) jsou Mojí oddělenou vnější energií rozdělenou do osmi částí.“ (BG 7.4)

S žádnou z těchto energií nemůžeme překročit řeku Viradžu, hranici mezi hmotným a duchovním světem. Avšak přeci jen existuje metoda, jak dosáhnout Pána!

*brahma-bhuta prasannatma na socati na kanksati
samah sarvesu bhutesu mad bhaktim labhate param*

„Ten, kdo dosáhl stádia *brahmanu*, kdo je čistou duší a nenaříká nad ztrátou toho, co má, aniž by toužil po tom, co nemá, a kdo pohlíží stejně na všechny bytosti, dosáhne *prema bhakti*.“ (BG 18.54)

Bezpodmínečné odevzdání! Musíme pochopit, že nejsme činitelé. Můžeme si možná myslet, že máme schopnost se k Němu přiblížit, ale pokud nám to On Sám nedovolí, nemůžeme dělat nic. On je Nejvyšší Subjekt a my všichni jsme objekty Jeho vůle. Znamená to, že vízum do duchovního světa se pro nás vydává pouze od Něj. Pokud On rozhodne, že mohu vstoupit, vstoupím, a ne jinak. On sám ustanovil metodu učednické posloupnosti, a tu nalézáme formulovanou ve védských Písmech:

*tad viddhi pranipatena pariprasnena sevaya
upadeksyanti te jnanam jnaninas tattva-darsinah*

„Snaž se učit pravdě tak, že se obrátíš na duchovního mistra. Odevdej se Mu, pokorně se Ho dotazuj a vykonávej službu u Jeho lotosových chodidel. Seberealizovaná duše ti může předat poznání, jelikož vidí pravdu.“ (BG 4.34)

Duchovní mistr vám řekne, co dělat. Není to snadná cesta, ale je to ta jediná. Ti však, kteří nenásledují tento sestupný proces, nedosáhnou žádného úspěchu. Co to znamená *bhakti*? Je to čistá oddaná služba Nejvyššímu Pánovi. Védská literatura Pána popisuje do detailů s Jeho kvalitami, zábavami, Jména a tak dále. Každé jednotlivé Jméno popisuje Jeho specifickou kvalitu, vlastnost a činnost. Své nejsladší zábavy Pán zjevuje v Gólóce Vrindávaně a Gaudíja Vaišnavové jsou těmito nejvyššími zábavami přitahováni. Tamní obyvatelé mají jediný cíl – uspokojit Pána Krišnu. Nikdo z nich tam nechová žádné vlastní, oddělené touhy. Vše je tam průhledné a nic nelze skrýt. Vaikuntha znamená „bez hranic, neomezená“. My, nepatrné částičky Nejvyššího Pána, tam můžeme být přijaty, jen když jednáme podle Jeho sladké vůle – tedy tak, jak se Mu zlíbí s námi naložit, ne se svými představami a předsudky. Tak můžeme být přijati. Sdělují pouze to, co jsem slyšel od mého Gurudévya, co se nachází v Písmech a co jsem obdržel od *Sádhui*. Porozumíme, pokud budeme tuto cestu následovat.

*„Naučíme-li se tajemství jak zaměstnat vše v
Pánově službě, aniž bychom si to užívali, budeme
smět vstoupit do Božího království.“*

Šríla Prabhupáda Bhaktisiddhánta Sarasvatí

Stálý chrámový program

Nedělní festival

17.00: Bhadžan • 18.00: Lekce • 19.00: Sandhja Árati •
19.15: Tulasí Parikrama • 19.30: Prasádam • 20.30 Šájan
árati

Ranní program (denně)

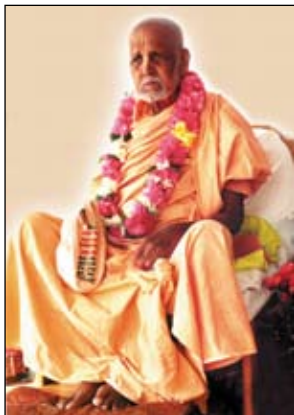
4.30: Mangala Árati • 4.45: Tulasí Parikrama • 5.00:
Bhadžan násl. Džapa • 7.45: Šringara Árati, násl. Bhadžan
• 8.35: Čtení ze Šrímad Bhágavatamu • 9.15: Guru Púdža,
násl. Bhoga Árati • 9.30: Prasádam

Večerní program (denně kromě neděle)

19.00: Sandhja Árati • 19.15: Tulasí Parikrama, násl. Bha-
džan • 19.45: Lekce • 20.30 Šájan Árati, násl. Prasádam

Bhadžan: Duchovní písně za doprovodu
tradičních nástrojů • *Árati*: Chrámová ceremonie
• *Prasádam*: Duchovní vegetariánské jídlo

**Haré Kriřna Haré Kriřna Kriřna Kriřna Haré Haré
Haré Ráma Haré Ráma Ráma Ráma Haré Haré**

*Āčárja Óm Viřnupáda řri řrimad
Bhakti Vaibhava Purí Gósvámí Mahárádža*

**řRÍ řRÍ RÁDHÁ GÓVINDA GAUDÍJA MATH
SRI KRISHNA CHAITANYA MISSION**

Wienerbergstrasse 29A/Top3 • 1120 Wien
Tel. 01/812 05 74 • www.radha-govinda.net